

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0143/2010

6.5.2010

MIETINTÖ

yhteisön innovaatiopolitiikasta muuttuvassa maailmassa
(2009/2227(INI))

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

Esittelijä: Hermann Winkler

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	12
SISÄMARKKINA- JA KULUTTAJANSUOJAVALIOKUNNAN LAUSUNTO	16
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	19

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

yhteisön innovaatiopolitiikasta muuttuvassa maailmassa (2009/2227(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Yhteisön innovaatiopolitiikan uudelleentarkastelu muuttuvassa maailmassa" (KOM(2009)0442),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Valmistaudutaan tulevaan – EU:lle yhteinen strategia keskeisiä kehitystä vauhdittavia teknologioita varten (KOM(2009)0512),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Uusi kumppanuus korkeakoulujen nykyaikaistamiseksi: korkeakoulujen ja yritysten välisen vuoropuhelun EU-foorumi" (KOM(2009)0158) ja korkeakoulujen ja yritysten vuoropuhelua koskevan Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksen,
- ottaa huomioon neuvoston 4. joulukuuta 2009 antamat päätelmät "Kohti kilpailukykyistä, innovatiivista ja ekotehokasta Eurooppaa – kilpailukykyneuvoston panos vuoden 2010 jälkeiseen Lissabonin strategiaan",
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Tieto- ja viestintäteknologian kehityksen kärjessä – tulevan ja nousevan teknologian tutkimusstrategia Euroopalle" (KOM(2009)0184),
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman pk-yrityksiä tukevasta aloitteesta¹,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman teollisuuspolitiikan väliarvioinnista – EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiaan liittyvä tiedonanto²,
- ottaa huomioon Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisesta 11. maaliskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 294/2008³,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 22. toukokuuta 2008 antamat päätelmät luovuuden ja innovoinnin edistämisestä koulutuksen avulla⁴,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman tietämyksestä käytännön toimiin: laajapohjainen innovaatiostrategia EU:lle⁵,

¹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0100.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0226.

³ EUVL L 97, 9.4.2008, s. 1.

⁴ EUVL C 141, 7.6.2008, s. 17.

⁵ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 455.

- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman yhteisön Lissabon-ohjelman täytäntöönpanosta: Lisää tutkimusta ja innovaatiota – Investointi kasvuun ja työllisyyteen: Yhteinen lähestymistapa¹,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013)²,
 - ottaa huomioon 24. lokakuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1639/2006/EY kilpailukyvyin ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta³,
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston asetukseksi yhteisöpatentista (KOM(2000)0412),
 - ottaa huomioon yhteisön puitteet tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatio toimintaan myönnettävälle valtioneutuelle⁴,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon "Verokannustimien tehokkaampi käyttö tutkimus- ja kehitystoiminnan edistämiseksi" (KOM(2006)0728),
 - ottaa huomioon komission yksiköiden työasiakirjan "Assessing Community innovation policies in the period 2005-2009" (SEC(2009)1194),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon "Tieto- ja viestintäteknologian tutkimus-, kehitys- ja innovointistrategia Euroopalle: Panokset korkealle" (KOM(2009)0116),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A7-0143/2010),
- A. toteaa, että komissio esittää tiedonannossaan "Yhteisön innovaatiopolitiikan uudelleentarkastelu muuttuvassa maailmassa" uudistetun innovaatiostrategian, joka on laadittu toimintaohjelman muotoon,
- B. katsoo, että tämä tuleva innovaatiostrategia on kytkettävä tiiviisti yhteen EU 2020 -strategian kanssa,
- C. toteaa, että komissio esittää tiedonannossaan "Tieto- ja viestintäteknologian kehityksen kärjessä – tulevan ja nousevan teknologian tutkimusstrategia Euroopalle" uuden strategian, jossa tulevan ja nousevan teknologian (FET) tutkimuksessa käynnistetään FET-lippulaivahankkeita,

¹ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 640.

² EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

³ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁴ EUVL C 323, 30.12.2006, s. 1.

- D. katsoo, että eurooppalaista innovaatiopolitiikkaa laadittaessa on otettava tasaveroisesti huomioon tiedon kaikki kolme ulottuvuutta – tutkimus, innovointi ja koulutus,
- E. katsoo, että yritysten innovointikyky riippuu suuresti siitä, saavatko ne riittävästi rahoitusta, ja että nykyisestä talouskriisistä johtuvat luotonsaantivaikkeudet uhkaavat rajoittaa rajusti yritysten ja varsinkin pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) innovointitoimintaa,
- F. katsoo, että innovointi on keskeinen tekijä, jos halutaan selviytyä menestyksekkäästi EU:n nykyisistä suurista yhteiskunnallisista ja ekologisista haasteista ja täyttää sen strategiset poliittiset tavoitteet, jotka liittyvät muun muassa yrittäjyyteen, kilpailukykyyn, ilmastonmuutokseen, työllisyyteen, väestörakenteen muutokseen ja osallistavaan yhteiskuntaan,
- G. katsoo, että Euroopan unioni ei kykene saavuttamaan vuoden 2020 energia- ja ilmastotavoitteitaan eikä varsinkaan tavoitteitaan vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 20 prosentilla, lisätä energiatehokkuutta 20 prosentilla ja tuottaa vähintään 20 prosenttia energiasta uusiutuvista energialähteistä, ellei vauhditeta puhtaan, kestävän ja tehokkaan energiateknologian kehittämistä ja laajamittaista soveltamista; katsoo, että tämä ulottuvuus olisi sisällytettävä täysimääräisesti tulevaan innovaatiostrategiaan,
- H. katsoo, että tulevien ja nousevien teknologioiden (kuten kvanttiteknologia, biologiaa hyödyntävä tieto- ja viestintäteknologia ja nanoteknologia) tutkimus ruokkii innovaatioita, koska se vaikuttaa pitkän aikavälin kilpailukykyyn ja luo täysin uusia talouselämän toimialoja sekä kannustimia uusille yrityksille ja huipputeknologian pk-yrityksille,
- I. katsoo, että kestävän teknologian edistäminen ja lisärakentaminen on välttämätöntä yhtäältä EU:n ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi ja toisaalta siksi, että se voi hyödyttää EU:ta valtavasti työpaikkojen ja talouskasvun aikaansaamisessa,
- J. katsoo, että niukkojen resurssien epätasainen jakautuminen voi haitata innovaatioita; katsoo, että EU:n raaka-ainepolitiikassa olisi vastattava raaka-aineiden oikeudenmukaista saatavuutta koskeviin tärkeimpiin haasteisiin,
- K. katsoo, että edistämällä kestävää ja energiatehokasta teknologiaa voidaan lisätä EU:n energiahuoltovarmuutta tilanteessa, jossa resurssit käyvät yhä niukemmiksi,
- L. toteaa, että väestörakenteen muutos on suuri tulevaisuuden haaste, joka edellyttää myös uusia teknologisia ratkaisuja,
- M. katsoo, että EU:n on koottava voimansa ja vahvistettava vahvuuksiaan teollisuudenaloilla, joilla sillä on hyvä kilpailuasema, sekä huolehdittava kansainvälisesti tasapuolisista toimintaedellytyksistä,

Laajapohjainen innovaatiopolitiikka

- 1. katsoo, että Euroopan tutkimus- ja innovointitoiminta voidaan kytkeä tiiviimmin yhteen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan tieteesen ja innovointiin kokonaisvaltaista lähestymistapaa;

2. muistuttaa Euroopan komissiota siitä, että EU:n tulevan innovaatiopolitiikan on oltava laajapohjainen ja sisällettävä periaatteessa kaikki innovoinnin muodot, ei vain teknistä innovointia (tuote- ja menetelmäinnovaatiot), vaan myös hallinnollinen ja organisatorinen sekä sosiaalinen ja työhön liittyvä innovointi, uudet innovatiiviset yritysallit ja palveluinnovaatiot mukaan luettuina, ja vastaavasti on otettava huomioon osaamiskolmion kaksi muuta ulottuvuutta (tutkimus ja koulutus);
3. korostaa, että innovaatio on ennen kaikkea uutuus, joka vastaa kuluttajien ja markkinoiden tarpeisiin; pyytää siitä syystä komissiota varmistamaan, että kuluttajien tarpeet asetetaan entistä enemmän etusijalle innovaation käyttövoimana; korostaa, että jotta ei pääse syntymään uutta sosiaalista eriarvoisuutta, innovointia ei pitäisi jatkossa mitata enää pelkästään taloudellisen ja ekologisen hyödyn perusteella, vaan myös sen tuoman sosiaalisen lisäarvon perusteella;
4. korostaa, että on välttämätöntä vahvistaa yrittäjiä Euroopan innovaation käyttövoimana, jotta kaupan esteiden poistamiseen sekä kuluttajansuojan ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden korkeaan tasoon perustuvat sisämarkkinat voivat toimia kilpailukykyisinä ja moitteettomasti;
5. kehottaa komissiota asettamaan kunnianhimoisia innovointitavoitteita, joissa keskitytään suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin, ja vähentämään unionin eri aloitteiden nykyistä pirstaleisuutta;
6. tukee ponnekaasti komission näkemystä, että EU:n kansainvälisen kilpailukyvyyn jatkuvaksi lisäämiseksi tarvitaan ehdottomasti keskeisiä kehitystä vauhdittavia teknologioita, ns. avainteknologioita, ja tulevien ja nousevien teknologioiden tutkimusta; kehottaa komission tavoin jäsenvaltioita pyrkimään sopimukseen avainteknologioiden käytön merkittävydestä EU:ssa; korostaa tässä yhteydessä, että i) avainteknologiat, kuten mikro- ja nanoelektronikka, fotonikka, bio- ja nanoteknologia ii) uudet materiaalit ja iii) tulevat ja nousevat teknologiat voivat luoda suuria innovointimahdollisuuksia ja edistää siirtymistä tietopohjaiseen ja vähähiiliseen talouteen;
7. korostaa, että innovoinnissa on keskityttävä yksilöön, ja panee tyytyväisenä merkille pyrkimykset vahvistaa yliopistojen ja yritysten välistä vuoropuhelua, jolla edistetään huomattavasti tutkimuksen ja innovoinnin kehittämistä ja yliopistojen tuottaman tiedon tehokkaampaa käyttöönottoa yksityisellä sektorilla ja rikastetaan akateemisia koulutusohjelmia, jotta ne vastaavat nykypäivän sosiaalisia ja yritysten tarpeita;
8. katsoo, että tämänhetkisten keskeisten kehitystä vauhdittavien teknologioiden ja uusien, tulevien teknologioiden yksilöinti on tehtävä yhteistyössä paikallisen, alueellisen ja kansallisen tason taloudellisten toimijoiden, myös pk-yritysten kanssa, ja siinä on otettava huomioon myös alueelliset talouspoliittiset tavoitteet; kehottaa unionia varmistamaan, että ehdotetun korkean tason asiantuntijaryhmän ponnistelut tällaisten teknologioiden tueksi tarvittavien lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimien tunnistamiseksi, vahvistamiseksi ja toteuttamiseksi otetaan huomioon;

9. pitää näitä innovaatiopoliittisia toimia myönteisinä, koska ne täydentävät kansallisia teollisuuspoliittisia strategioita unionin tasolla toimialojen rajat ylittävästi, ja kehottaa komissiota viemään asiaa eteenpäin;
10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdistämään seuraavan sukupolven digitaalisten verkkojen ja älykkäiden sähköverkkojen markkinoille tulon innovointitoimintaan, jotta niitä pystytään hyödyntämään täysimääräisesti; korostaa tässä yhteydessä, että on järjestettävä riittävä rahoitus ja käytettävä myös rakennerahastovaroja;
11. korostaa, että investoinnit erittäin nopeisiin Internet-yhteyksiin ja laajakaistayhteyksien yleistymisen ovat perusedellytyksiä innovaatioiden edistämiseksi ja tehokkaammalle levittämiseksi ja ne kaventavat näin ollen EU:n alueiden välistä innovointikuilua;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan innovaatioalan lähentämistoimia jäsenvaltioiden välisten erojen vähentämiseksi;
13. pitää myönteisenä, että komissio on valmistelemassa eurooppalaista innovaatioaloitetta, jolla voidaan saada aikaan entistä johdonmukaisempi innovaatiostrategia;
14. korostaa ympäristöinnovoinnin ja vihreän yrittäjyyden merkitystä, koska ne voivat olla ratkaisevassa asemassa yhdistämässä innovaatiopolitiikkaa EU:n tärkeisiin avainalueisiin ja lisätä huomattavalla tavalla EU:n talouden vertailuetua;
15. korostaa eko-innovaatioiden tärkeää roolia erityisesti resurssien käytön tehokkuuden lisäämisessä;
16. korostaa innovaatioklusterien tärkeää roolia EU:n tulevassa innovaatiopolitiikassa ja painottaa erityisesti tietoklusterien tarjoamia mahdollisuuksia; panee tyytyväisenä merkille aloitteet erityisten innovointi- ja yrittäjyysvyöhykkeiden luomiseksi yliopistojen, tutkimusinstituuttien sekä tiede- ja teknologiapuistojen ympärille; kehottaa tutkimaan mahdollisuuksia luoda uusien innovointivyöhykkeiden yhtenäinen, yksinkertaistettu rahoitus- ja toimintakehys;
17. painottaa, että nykyisiä klustereita on kehitettävä edelleen unionin, jäsenvaltioiden ja alueiden yhteisten toimien avulla, jotta kyseiset klusterit kykenevät säilyttämään osin jo kansainvälisen johtoasemansa ja parantamaan asemiaan entisestään;
18. korostaa tässä yhteydessä, että kaikessa klusteripoliittisessa toiminnassa olisi otettava huomioon yritysten, ja etenkin innovatiivisten pk-yritysten tarpeet, koska innovaatio on erittäin tärkeää yrittäjyyden tukemisen kannalta;
19. kehottaa jäsenvaltioiden ja EU:n asianomaisia toimijoita parantamaan klusterien rajat ylittävän yhteistyön edellytyksiä;
20. korostaa, että pk-yrityksillä on tärkeä rooli arvonalisäysketjukumppaneina ja innovatiivisten tuotteiden itsenäisinä tarjoajina;

EU:n innovaatorahoituksen lisääminen ja keskittäminen

21. kehottaa vahvistamaan innovoinnin rahoituksen eurooppalaista ulottuvuutta ja korjaamaan nykyisen pirstaleisuuden ja lyhytnäköisyyden; katsoo, että riittävän rahoituksen saanti on innovoinnin kehittämisessä erittäin tärkeää ja että sen vuoksi EU:n innovaatiobudjettia olisi lisättävä reilusti; vaatii ottamaan asian huomioon nykyisen rahoituskehyksen tulevassa tarkistuksessa ja rahoituskehyksen 2014–2020 laadinnassa; korostaa tässä yhteydessä, että samalla olisi tarkasteltava uudelleen sääntöjä, jotka koskevat teollistuantoa edeltävän ja/tai kokeellisen tutkimuksen ja kehittämisen tukikelpoisuutta; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään rahoitusta tutkimukselle ja kehitykselle, jotta vuonna 2002 Barcelonassa asetettu tavoite käyttää vuoteen 2010 mennessä kolme prosenttia bruttokansantuotteesta tutkimukseen ja kehitykseen saavutetaan; korostaa tutkimuksen ja innovoinnin rahoituksen tärkeyttä talouskriisin aikana, koska siten luodaan pitkällä aikavälillä lisää uusia työpaikkoja; korostaa, että innovaatioon on keskityttävä useammassa tutkimus- ja kehitysohjelmassa;
22. katsoo, että EU:n tutkimus- ja innovointimenoissa on keskityttävä muun muassa kannusteiden tarjoamiseen tutkimustulosten hyödyntämiseksi kaupallisesti sekä kattavampaan tiedottamiseen rahoituslähteistä ja -mahdollisuuksista; korostaa, että on huolehdittava avoimuuden ja yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteen toteutumisesta varojen saannissa järjestämällä avoimia tarjouskilpailuja tutkimusehdotuksista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään rakennerahastoja kannustimena suuren mittakaavan innovaatioihin; korostaa, että on kehitettävä sosiaalisia innovaatorahoitusohjelmia, joissa keskitytään enemmän sosiaaliseen tuottoon;
23. korostaa, että määrärahojen lisäämisen ohella on ratkaisevaa, että saadaan aikaan kriittinen massa; suosittelee julkisten hankintojen käyttämistä tähän tarkoitukseen ja korostaa aivan erityisesti, että varat on ohjattava sinne, missä saadaan suurin vipuvaikutus ns. eurooppalaisen lisäarvon luomiseen, kuten keskeisiin kehitystä vauhdittaviin teknologioihin eli avainteknologioihin ja tulevia ja nousevia teknologioita koskeviin lippulaiva-hankkeisiin; korostaa tässä yhteydessä, että on hyödynnettävä tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmien ja rakennerahastojen yhteisvaikutuksia; korostaa tässä yhteydessä, että tutkimuksen seitsemättä puiteohjelmaa, kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelmaa ja rakennerahastoja hallinnoivien eri elinten on oltava tietoisia niiden rahoitusvälineiden tarjoamista mahdollisuuksista; pitää valitettavana, että rahoituksen nykyisiä synergiamahdollisuuksia ei vielä tunneta kovin hyvin; kehottaa alueita ja jäsenvaltioita tehostamaan ponnisteluja tiedotuksen parantamiseksi tässä suhteessa;
24. pitää myönteisenä Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituuttia, joka on perustettu vauhdittamaan ja tuottamaan maailman johtavia innovaatioita kokoamalla korkeakoulutus, tutkimus ja yritystoiminta yhteisen tavoitteen ympärille; painottaa Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin huomattavaa panosta ja merkittävää asemaa kannustimien tarjoamisessa innovointiohjelmia varten; kehottaa komissiota laatimaan Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutille sellaisen budjetin, että siinä käytettävissä olevat varat ja muista lähteistä tulevat täydentävät varat voivat saavuttaa kriittisen massan, joka on tarpeen, jotta voidaan vastata unionin yhteiskuntaa odottaviin perustavanlaatuisiin haasteisiin ja tutkia niitä perusteellisesti;

25. korostaa, että on laadittava suuntaviivoja, joilla varmistetaan rahoituksen kilpailukykyinen jako ja nopea käyttöönotto, sekä otettava käyttöön järjestelmä, jolla palkitaan huomattavia taloudellisia tuloksia nopeasti tuottavia hankkeita;
26. korostaa, että Euroopan olisi oltava huipulla Internet-tekniikan ja tieto- ja viestintätekniikan vähähiilisten sovellusten kehittämisessä; ehdottaa, että unionin tieto- ja viestintätekniikan tutkimusbudjetti kaksinkertaistetaan seuraavassa rahoituskehyskaudessa;

Ohjelmien hallintorakenteen parantaminen

27. korostaa, että innovaatiopolitiikka olisi sovittava yhteen muiden EU:n sekä kansallisten politiikkojen kanssa (kuten teollisuus-, ympäristö- ja kuluttajapolitiikkojen), ja samalla olisi muistettava, että yksilöitävien suunnitelmien olisi oltava riittävän joustavia, jotta ne voidaan mukauttaa erilaisiin kansallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin;
28. pitää valittavana, että EU:n tutkimus- ja innovaatiovälineiden yksinkertaistamispyrkimykset eivät ole johtaneet tulokseen ja että menettelyt ovat edelleen aivan liian monimutkaisia ja aikaa vieviä, mikä vaikeuttaa erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osallistumista ohjelmiin;
29. katsoo, että käyttäjäystävällisyyden ja avoimuuden nimissä on estettävä tukiohjelmien päällekkäisyydet, jotka johtuvat eri käsittelytasojen keskinäisen koordinoimisen puutteesta; kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta koota pk-yrityksille tarkoitettujen unionin tukivälineiden jatkossa yhden pääosaston, esimerkiksi yritystoiminnan pääosaston, hoidettaviksi; katsoo, että tämä voisi helpottaa esilletuomista ja antaisi mahdollisuuden luoda mahdollisille tuensaajille keskitetty yhteyspiste;
30. kehottaa komissiota varmistamaan myös, että EU:n sääntelykehysella tuetaan innovaatiota eikä muodosteta muutoksen estettä ja että relevantit sisäiset yksiköt ja pääosastot tekevät tehokasta yhteistyötä kaavaillun työryhmän kaltaisen rakenteen avulla, jotta innovaatiokysymyksiä käsiteltäisiin johdonmukaisesti ja kattavasti; edellyttää, että tämän olisi johdettava siihen, että EU:n innovaatiopolitiittisten välineiden pirstoutuneisuus vähenee;
31. kehottaa myös jäsenvaltioita koordinoimaan tehokkaammin toimivaltaisten kansallisten viranomaisten toimia;
32. toteaa, että EU-toimijoiden yhteisten ponnistelujen tavoitteeksi olisi asetettava tutkimuksen ja innovoinnin ja tuotteiden markkinakypsyyden ja kaupallistamisen välisen kuilun poistaminen; korostaa, että puiteohjelmissa tarvitaan keskinäisiä yhtymäkohtia tai mahdollisuuksia kytkeä yhteen tutkimus- ja innovointitoimenpiteitä ohjelmarajat ylittävällä tasolla;
33. kehottaa komissiota määrittelemään uusia innovaatioindikaattoreita, jotka soveltuvat paremmin yhä enemmän tietoon perustuviin palvelutalouksiin, ja mukauttamaan nykyisiä, jotta Euroopan innovaatioiden tulostaulun avulla saadaan vertaileva analyysi jäsenvaltioiden innovointikyvystä ja voidaan sen lisäksi yksilöidä paremmin unionin ja jäsenvaltioiden innovointitoimien vahvuuksia ja heikkouksia;

34. painottaa, että on tärkeää tiedottaa kattavammin soveltuvista rahoituskanavista ja -lähteistä ja tarjota luotettavaa tietoa vaihtoehtoisista rahoitusmuodoista, kuten lisenssisopimuksista, jotta yritykset investoisivat tähänastista innokkaammin;

Kannustimia yksityiselle rahoitukselle

35. korostaa, että julkisen rahoituksen lisäksi on kannustettava entistä enemmän yksityistä rahoitusta;
36. pitää tärkeänä, että yhdenmukaistetaan kaikkien osallistujien mahdollisuuksia saada unionin rahoitusta, jotta voidaan lisätä pk-yritysten osallistumista yhteisten teknologia-aloitteiden hallintorakenteisiin ja toimintaan;
37. kehottaa komissiota esittämään innovoinnin toimintasuunnitelmassa konkreettisia välineitä, joiden avulla voidaan helpottaa innovoivien yritysten rahoituksen saantia; korostaa, että tässä on otettava huomioon, että yrityksillä on eri perustamis- ja kasvuvaiheissa erilaiset rahoitustarpeet ja erilainen innovointitahti;
38. korostaa, että on luotava edellytykset riskipääoman saannin tehostamiselle ja huomioitava asiassa myös pk-yritysten tarpeet sekä lisättävä Euroopan investointipankin riskinjakorahoitusvälineen käyttöä; kehottaa komissiota tarkastelemaan, millä toimenpiteillä voitaisiin saada aikaan kaikkia toimijoita tyydyttävä riskinjakomalli ja rohkaista näin innovointialan yksityistä sijoitustoimintaa;
39. kehottaa asianomaisia jäsenvaltioita ja EU:n toimijoita kehittämään edelleen hyviksi osoittautuneita pk-yritysrahoitusvälineitä, kuten mikroluottoja, innovatiivisiin yrityksiin investoimisesta kiinnostuneille tarkoitettua riskipääomaa (venture capital), esimerkiksi nuorten tutkijoiden yrityshankkeita rahoittavia yksityisiä pääomasijoittajia (business angels), lainoja ja takuita, sekä luomaan investoinneille verotuksellisia, taloudellisia, liiketoiminnan ja hallinnollisia kannustimia, koska tämä vähentäisi sitä vaaraa, että yritykset siirtyisivät muualle valtioneutukea koskevien epäsuotuisten ehtojen vuoksi, ja jotta yritykset saavat kannustimia tutkimus- ja innovaatioalan työpaikkojen luomiseen, mikä puolestaan edistää uusien tuotteiden ja palvelujen syntymistä;
40. pitää erittäin tärkeänä, että pk-yrityksille varataan vähimmäisrahoitus tutkimus- ja innovaatioaloitteiden yhteydessä julkaistavissa avoimissa tarjouskilpailuissa tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman mallin mukaisesti (15 prosenttia yhteistyöohjelman varoista);

Yritysten, erityisesti pk-yritysten, toimintaedellytysten parantaminen

41. kehottaa komissiota sopusoinnussa sisämarkkinasääntöjen kanssa mukauttamaan yhteisön nykyisiä valtioneutukisäännöksiä niin, että voidaan tukea investointeja kiireisesti tarvittavaan uuteen teknologiaan ja varmistaa EU:n pitkän aikavälin kilpailukyky ja kansainväliset toimintaedellytykset; kehottaa erityisesti neuvostoa ja komissiota ottamaan huomioon keskeisiä kehitystä vauhdittavia teknologioita koskevan aloitteen, kun ne tarkastelevat valtioneutukia koskevia sääntöjä, jotta jäsenvaltiot voivat luoda kansallisia kannustinjärjestelmiä keskeisten kehitystä vauhdittavien teknologioiden tukemiseksi;

42. korostaa sellaisten yhteisten teknologia-aloitteiden merkitystä, jotka täyttävät tietyt koko- ja hallintorakennekriteerit, ja että on tärkeää toteuttaa hyväksytyjen yhteisten teknologia-aloitteiden yhteydessä ajoittain vaikutustenarviointi, jossa tarkastellaan niiden panosta Euroopan teollisuuden kilpailukykyyn;
43. pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että yhteisön puitteita tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävälle valtioneutuelle on tarkoitus tarkistaa vuonna 2010;
44. katsoo, että samalla kun tehostetaan innovointitukea, on kevennettävä myös hakijoiden byrokraattista taakkaa; kehottaa komissiota byrokratian vähentämiseksi organisoimaan puiteohjelman prosesseja uudelleen ja luomaan käyttäjäraadin;
45. kehottaa asianomaisia EU-toimijoita parantamaan varsinkin pk-yrityksiä ajatellen teollis- ja tekijänoikeuksien ja etenkin patenttien suojaa, koska sekä patenttikustannukset että patenttien laatu ovat innovoinnin kannalta keskeinen tekijä;
46. pitää valitettavana, että EU:lla ei ole todellisia innovaatioiden sisämarkkinoita, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita koordinoimaan tämän alan toimintaansa erityisesti sopimalla pikaisesti yhteisöpatentista ja yhdenmukaisesta patenttitoimioistuinjärjestelmästä, ja korostaa, kuinka tärkeää standardisointi on innovatiivisen tuotekehittelyn kannalta;
47. suosittaa edistämään innovointia ruokkivaa uudenaikaista teollis- ja tekijänoikeustoimintaa, kuten patenttipoolit, yhteispatentit ja oikeuksien lisensointi;
48. korostaa sopusoinnussa unionin innovaatiopolitiikan kanssa kehitettävän pk-yrityksystävällisen yhteisöpatentin merkitystä EU-alueen talouselämälle;
49. toteaa, että patenttien käyttö pankkirahoituksen vakuutena on yhä yleisempää, mutta koska pankeilta puuttuu teknologista ymmärrystä, ne eivät useinkaan kykene arvioimaan patenttien arvoa luotonannon yhteydessä; kehottaa sen vuoksi komissiota tarkastelemaan, voisiko unioni auttaa kehittämään arviointistandardeja;
50. korostaa, että on tärkeää luoda ohjelmia, joilla pk-yrityksiä kannustetaan hyödyntämään teknologian kehitystä ja tutkimushenkilöstöä;
51. korostaa, että tutkimuksen, innovoinnin ja koulutuksen osaamiskolmio on nähtävä yhtenä kokonaisuutena; vaatii siksi, että investointeja ammattitaitoisten työntekijöiden koulutukseen ja jatkokoulutukseen ei saa vähentää, sillä innovointikyky vaikuttaa ratkaisevasti EU:n kilpailukykyyn; painottaa, että tutkijoiden ja alan ammattilaisten työskentelyolot ja liikkuvuusmahdollisuudet on tehtävä mahdollisimman houkutteleviksi, jotta EU pärjää kansainvälisessä kilpailussa; korostaa, että samalla on parannettava naispuolisten tutkijoiden työskentelyoloja;
52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

2. syyskuuta 2009 julkaistussa tiedonannossa "Yhteisön innovaatiopolitiikan uudelleentarkastelu muuttuvassa maailmassa" käsitellään EU:n innovaatiopolitiikassa vuodesta 2005 saavutettua edistymistä ja esitellään tulevaisuuden toimintakenttiä, jotka on tarkoitus konkretisoida kaavailussa innovoinnin toimintasuunnitelmassa.

Esittelijä odottaa korkeatasoista, yritystoimintaan suuntautunutta ja eteenpäin suuntautuvaa eurooppalaista innovointisuunnitelmaa. Tämän mietinnön tavoitteena on auttaa mielipiteenmuodostuksessa ja antaa komissiolle rakennusaineita toimintasuunnitelman laatimiseen.

Mietintö on laadittu tilanteessa, jossa EU:n on valittava uusi strategia, jos se haluaa kehittyä kansainvälisesti kilpailukykyiseksi, tietoon perustuvaksi, innovatiiviseksi, sosiaaliseksi ja kestäväksi talousalueeksi.

Sekä tulevalla EU2020-strategialla että innovoinnin toimintasuunnitelmalla on saatava EU:lle välineet tulevista suurista yhteiskunnallisista haasteista selviämiseksi.

Kun EU-alueen talous saadaan kestäväksi taloudeksi, yritysten kilpailukyky paranee ja taloudelliset ja ekologiset haasteet luovat jäsenvaltioiden kansantalouksille uusia mahdollisuuksia.

Laajapohjainen innovaatiopolitiikka

Innovoinnin toimintasuunnitelma olisi ulotettava koskemaan niin julkisen kuin yksityisen sektorin kaikenlaista innovointia, myös muuta kuin teknistä innovointia.

Jotta ei pääse syntymään uutta sosiaalista eriarvoisuutta, innovointia ei pitäisi jatkossa mitata enää pelkästään ekologisen ja taloudellisen hyödyn perusteella, vaan myös sen tuoman sosiaalisen lisäarvon perusteella. Tulevan innovaatiopolitiikan johtoajatukseksi olisi otettava teknologisen lisäarvon ohella myös koko yhteiskunnallinen lisäarvo.

Esittelijä kannattaa komission tiedonannossa esitettyjä näkemyksiä avainteknologioista ja niiden tärkeästä merkityksestä edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamisessa.

Kansainvälinen toimipaikkakilpailu on johtanut siihen, että kolmansiin maihin siirretään tiettyjen tuotantolaitosten lisäksi entistä enemmän myös tuotantoon kuuluvaa tutkimus- ja kehityskapasiteettia. Tällainen kehitys vaarantaa Euroopan aseman teollisuuden ydintoimipaikkana. Siksi tällaista kehitystä on torjuttava innovointipotentiaalin johdonmukaisella tukemisella, jotta ei koidu peruuttamattomia menetyksiä.

Kilpailukykyä koskevan poliittisen tavoitteen ohella EU:n on selviydyttävä myös muista suurista akuuteista yhteiskunnallisista haasteista, kuten ilmastonmuutos ja väestörakenteen muutos.

Avainteknologiat, kuten mikro- ja nanoelektroniikka, fotonikka, bio- ja nanoteknologia sekä uudet materiaalit, luovat suuria innovointimahdollisuuksia sekä prosessi- että tuoteteknologiassa. Avainteknologioilla on niiden vahvan kasvun ansioista suuri vaikutus kilpailukykyyn. Varsinkin IT-ala, kemianteollisuus, energiahuolto (esim. hiilidioksidin varastointi, energiatehokkuustekniikka), autoteollisuus (erityisesti sähköautot), lääketeknologia, puolijohdeteollisuus sekä ilmailu- ja avaruusteollisuus tarjoavat mahdollisuuksia huomattaviin laadunparannuksiin ja tuotannon lisäyksiin. Tämä luettelo ei tietenkään voi olla tyhjentävä, kun otetaan huomioon talouselämän moninaisuus ja tuleva kehitys.

Pienet ja keskisuuret yritykset ovat tärkeä kumppani arvonlisäysketjussa ja innovatiivisten tuotteiden itsenäisinä tarjoajina esimerkiksi ympäristötekniikassa ja uusiutuvien energialähteiden alalla. Pk-yritykset tuottavat markkinaläheisyytensä ja joustavuutensa ansiosta erityisen paljon innovatiivisia tuotteita ja palveluja ja ovat teknisen kehityksen edistäjiä.

Sen vuoksi pk-yrityksiä ei saa laiminlyödä näissä asioissa, vaan niille on luotava niiden tarpeisiin räätälöidyt sääntelypuitteet.

Myös innovaatioklusterit ovat esittelijän mielestä äärimmäisen tärkeitä. Maailmanmainetta saavuttaneita klustereita, joita EU:ssa on jo muutamia, on kehitettävä aktiivisesti edelleen kaikkien toimintatasojen yhteistyöllä, jotta ne säilyttävät johtavan asemansa ja kykenevät mahdollisesti vielä lisäämään etumatkaansa. Klusterit voivat pk- ja muiden yritysten ja yliopistojen ja muiden tutkimuslaitosten tiiviissä kumppanuudessa auttaa luomaan sosioekonomisesti ja teollisuuden kannalta merkittäviä uusia aloja, jotka tekevät Euroopan alueista vetovoimaisia. Siksi esittelijä pitää välttämättömänä, että EU:n uudistettuun innovointistrategiaan sisällytetään nykyisille ja uusille klustereille tarkoitettuja tukijärjestelmiä. Aivan erityisesti olisi luotava paremmat edellytykset klusterien rajat ylittävälle yhteistyölle esimerkiksi parhaiden käytäntöjen levittämisen avulla.

EU:n innovaatorahoituksen lisääminen ja keskittäminen

Komission mukaan EU:n budjetista käytetään nykyään alle 1 prosentti välittömiin innovointitoimiin. Tämä ei riitä, jos halutaan selviytyä tulevista yhteiskunnallisista haasteista. Sen vuoksi esittelijä vaatii kasvattamaan EU:n innovaatiobudjettia.

Tämä olisi otettava huomioon vuoden lopulla käynnistyvässä rahoituskehityksen 2014–2020 laadinnassa.

Etenkin nykyisessä talouskriisissä ja vaikeassa luotonsaantitilanteessa sekä EU:n että jäsenvaltioiden olisi lisättävä innovaatorahoitusta ja luotava vastaanottajille räätälöityjä rahoitusvälineitä, jotta yritykset pystyvät innovoimaan.

Tuki on ehdottomasti kohdistettava entistä tarkemmin. Tuen hajottaminen useisiin kohteisiin ja EU:n erityisaloitteiden suuri määrä eivät ole osoittautuneet toimiviksi. On saatava aikaan ja vahvistettava innovaatiopolitiikan eri tukivälineiden yhteisvaikutuksia. Varat on ohjattava sinne, missä syntyy suurin vipuvaikutus. Tässä ratkaiseva peruste on ns. eurooppalainen lisäarvo.

Ohjelmien hallintorakenteen parantaminen

Esittelijä katsoo, että innovaatiopolitiikan tehokkuuden lisäämiseksi tarvitaan eri tukivälineiden parempaa koordinointia, toimivia kytköksiä ja tehostettua hallinnointia.

Myös EU-tason toimijoiden suuri määrä on käyttäjän kannalta haitallista. Käyttäjät tarvitsevat selkeää tietoa siitä, mitä tukivälineitä milläkin tasolla ja mihinkin toimiin on käytettävissä.

Myös unionin tasolla on tehostettava toimijoiden koordinointia. Komission olisi otettava kokonaisvastuu innovaatiopolitiikasta. Horisontaalinen koordinointi komission sisällä on tärkeää, jotta voidaan varmistaa tutkimuksen ja yritystoiminnan pääosastojen tiivis yhteistyö. Tämä on tärkeää erityisesti komission sisäisen vastuunjaon ja puiteohjelmien tulevan uudistamisen valossa.

Kannustimia yksityiselle rahoitukselle

Julkisen rahoituksen lisäksi on saatava yksityisiä innovaatioinvestointeja. Myös muut kuin suuryritykset tarvitsevat innovointiin riskipääomaa erityisesti alku- ja laajentumisvaiheessa. Oikein mitoitettulla riskipääomarahoituksella voidaan tarjota raha-avustusten täydennyksenä innovaatiokannustimia myös pienemmille yrityksille.

Yritysten, erityisesti pk-yritysten, toimintaedellytysten parantaminen

Yleisellä ryhmäpoikkeusasetuksella on jo saatu osittaisia helpotuksia, mutta tukikehyksen tarkistamista olisi hyödynnettävä välineen innovaatiopotentiaalin tehostamiseksi edelleen myös muita kuin teknisiä innovaatioita ajatellen.

Samoin on tutkittava, onko nykyisessä tukijärjestelmässä tekijöitä, jotka estävät avainteknologioiden uusien toimintatapojen edistämisen. On ehdottomasti vältettävä tilanne, jossa yritykset siirtyvät muualle sen takia, että tukioikeudelliset puitteet ovat huonot.

Esittelijä katsoo, että samalla kun tehostetaan pk-yritysten innovointitukea, on kevennettävä myös niiden byrokraattista taakkaa. Kieliongelmiensa ohella suurimpia ongelmia ovat usein työlääät hakumenettelyt ja virheiden suuri määrä sekä näistä johtuvat suuret taloudelliset riskit. Hakumenettelyjä olisi siis yksinkertaistettava ja raportointivelvollisuuksia mahdollisesti lievennettävä.

Teollis- ja tekijänoikeuksien suoja on innovoinnissa erittäin tärkeä asia, mutta yritysten toimintaedellytykset, erityisesti aiheutuvia kustannuksia ajatellen, ovat vielä puutteelliset. Yhteisöpatentti on tärkeä etappi tässä suhteessa, ja siitä olisi saatava aikaan päätös mahdollisimman pian. Tässä yhteydessä on kuitenkin todettava, että lisäksi on pyrittävä luomaan muita, myös lyhyellä aikavälillä toteutettavia välineitä.

Koska innovointikyky on EU:n kilpailukyvyn kannalta tärkeää, on myös erittäin tärkeää investoida ammattitaitoisen henkilöstön koulutukseen ja jatkokoulutukseen, minkä vuoksi näitä investointeja ei saa vähentää. Jotta EU pärjää kansainvälisessä kilpailussa, sen on

tehtävä kaikkensa, jotta tutkijoille ja alan ammattilaisille saadaan myös liikkuvuuden kannalta mahdollisimman houkuttelevat olosuhteet.

Tutkimuksen, innovoinnin ja koulutuksen kolmio on nähtävä kokonaisuutena; jos nämä kolme erotetaan toisistaan, kärsii innovaatiotoiminnan kestävyys ja sen seurauksena tuotannon kestävyys.

18.3.2010

SISÄMARKKINA- JA KULUTTAJANSUOJAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

yhteisön innovaatiopolitiikasta muuttuvassa maailmassa
(2009/2227(INI))

Valmistelija: Mitro Repo

EHDOTUKSET

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että on välttämätöntä vahvistaa yrittäjiä innovaation käyttövoimana, jotta kaupan esteiden poistamiseen sekä kuluttajansuojan ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden korkeaan tasoon perustuvat sisämarkkinat voivat toimia moitteettomasti;
2. pitää valitettavana, että EU:lla ei ole todellisia innovaatioiden sisämarkkinoita, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita koordinoimaan tämän alan toimintaansa erityisesti sopimalla pikaisesti yhteisöpatentista ja yhdenmukaisesta patenttituomioistuinjärjestelmästä, ja korostaa, kuinka tärkeää standardisointi on innovatiivisten tuotteiden kehittämisen kannalta;
3. korostaa laajapohjaisen innovaatiopolitiikan merkitystä ja vaatii investointeja ihmisiin ja osaamiseen siten, että otetaan huomioon sekä tutkimukseen perustuvat innovaatiot että innovaatiopolitiikan kysyntälähtöiset tarkastelutavat; korostaa, että EU:n innovaatiopolitiikan olisi tuettava käyttäjien ja yhteiskunnan tarpeisiin vastaavia innovaatioita sekä uusia palveluinnovaatioita;
4. korostaa keskeisten kehitystä vauhdittavien teknologioiden strategista merkitystä prosesseihin, tavaroihin ja palveluihin liittyvässä innovoinnissa samoin kuin vähähiiliseen osaamistalousjärjestelmään siirtymisessä; tukee komission tiedonannossa KOM(2009)0512 esitettyjä linjauksia kehitystä vauhdittavaa huipputeknologiaa koskevien teollisuuspoliittisten puitteiden kehittämiseksi ja yhtyy jäsenvaltioille

esitettyyn pyyntöön tunnustaa keskeisten kehitystä vauhdittavien teknologioiden käytön merkitys EU:ssa;

5. korostaa, että innovaatiopolitiikka olisi sovittava yhteen muiden EU:n sekä kansallisten politiikkojen kanssa (kuten teollisuus-, ympäristö- ja kuluttajapolitiikkojen), ja samalla olisi muistettava, että yksilöitävien lähestymistapojen olisi oltava riittävän joustavia, jotta ne voidaan mukauttaa erilaisiin kansallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin;
6. kehottaa komissiota määrittelemään uusia, myös muut kuin tekniset näkökohdat huomioon ottavia innovaatioindikaattoreita, jotka soveltuvat paremmin yhä enemmän tietoon perustuviin palvelutalouksiin;
7. kehottaa jäsenvaltioita tarjontapuolen toimenpiteiden lisäksi käyttämään julkisia hankintoja innovatiivisten tuotteiden ja palveluiden kysynnän lisäämiseen ja samalla parantamaan julkisten palvelujen laatua; korostaa, että hankintaviranomaisten olisi otettava innovointi yhdeksi hankintaohjelmiansa tavoitteeksi;
8. korostaa, että innovaatio on ennen kaikkea uutuus, joka vastaa kuluttajien ja markkinoiden tarpeisiin; pyytää siitä syystä komissiota varmistamaan, että kuluttajien tarpeet asetetaan entistä enemmän etusijalle innovaation käyttövoimana;
9. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään rahoitusta tutkimukselle ja kehitykselle, jotta vuonna 2002 Barcelonassa asetettu tavoite käyttää kolme prosenttia bruttokansantuotteesta tutkimukseen ja kehitykseen saavutetaan; korostaa tutkimuksen ja innovaation rahoituksen tärkeyttä talouskriisin aikana, koska siten luodaan pitkällä aikavälillä lisää uusia työpaikkoja;
10. pitää valitettavana, että EU:n tutkimus- ja innovaatiovälineiden yksinkertaistamispyrkimykset eivät ole johtaneet tulokseen ja että menettelyt ovat edelleen aivan liian monimutkaisia ja aikaa vieviä, mikä vaikeuttaa erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osallistumista ohjelmiin;
11. painottaa, että on tarpeen koordinoida tehokkaammin niiden komission jäsenten työtä, jotka vastaavat innovaatiopolitiikasta ja siihen liittyvistä asia-alueista, ja kehottaa toimimaan tässä siten, että EU:n innovaatiopoliittisten välineiden pirstoutuneisuus vähenee.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	17.3.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 29 -: 1 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Regina Bastos, Cornelis de Jong, Othmar Karas, Sylvana Rapti, Wim van de Camp

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	28.4.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 48 -: 0 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Christian Ehler, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Sajjad Karim, Arturs Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Matthias Groote, Rebecca Harms, Oriol Junqueras Vies, Ivailo Kalfin, Ivari Padar, Vladko Todorov Panayotov, Mario Pirillo, Vladimír Remek, Frédérique Ries, Theodoros Skylakakis, Silvia-Adriana Țicău, Hermann Winkler